

[Forsvarsministeren.]

i hvert Fald vil den næppe kunne blive af Værdi hverken for Landet eller for de Værn, man i Øjeblikket beskæftiger sig med.

Jeg vil dog over for det ærede Medlem Hr. Vanggaard sige, at en saadan Insinuation i al Almindelighed for slet Administration synes jeg ikke er rimelig hverken over for den ene eller den anden. Hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, mente han endog, at der var dem, der var værre, end Marinens Administration havde været. Jeg gaar ud fra, at dette ikke skal tages alt for bogstaveligt, for det er dog mit Indtryk, at de Misbrug, der her og dér kan være sket, har man slaaet ned paa; man har søgt i Stedet derfor at faa bedre og mere ordnede Forhold, og i al Almindelighed maa det vel siges, at dansk Statsadministration i vid Udstrækning er fuldt forsvarlig. At der har været en eller anden Sag under Marineministeriet, der har nødvendiggjort særlige Undersøgelser, er vi jo bekendt med, og det vil vel inden for alt for lang Tid være muligt at faa Klarhed over, om de sidst fremsatte Beskyldninger og slikt kan holde eller ikke kan holde.

Men ellers bad jeg om Ordet for at sige et Par Ord i Anledning af de Ytringer, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Westermann, som rejser voldsomme Anklager mod Ministeren, fordi han forvalter Søværnet efter den gældende Lov. Det er jo Sandheden. Den Søværnsordning, vi har, er lovligt vedtaget af Rigsdagen, og det er hverken Ministeren eller nogle Enkeltpersoner, der er eneansvarlige herfor. Den er vedtaget af Rigsdagen; den er, som det er oplyst, vedtaget paa Foranledning af Partiet Venstre, og den er tiltraadt ogsaa af mine Meningsfæller, fordi den bevirkede en Nedgang i de almindelige Udgifter til Militærvæsenet, som vi maatte anse for ønskelig.

Det ærede Medlem taler om forskellige Kategorier af Sagkundskab. Jeg maa her til sige, at jeg er som Minister henvist til i første Række at støtte mig til den ansvarlige Chef, som Marineministeriet har. Det er en Selvfølge, at det i første Række og paa nærmeste Hold maa være ham og hans Vejledning, der er Basis for de Beslutninger angaaende Administrationen, som træffes. At der ogsaa er andre sagkyndige, som eventuelt har en helt anden Opfattelse af, hvordan Flaaden skal være, er da ikke noget nyt — saadan har det været alle Dage, og det bliver vel heller ikke anderledes —, men man kan jo nu engang ikke tage Hensyn til diametralt modsatte Opfattelser paa een Gang. Man maa følge

en Linie, og Linien er foreløbig den Linie, der er givet ved det Budget og den Ordning, som i 1932 er vedtaget af Rigsdagen. Det ærede Medlem talte om et Rigsdagsudvalg, som han havde ønsket nedsat. Hvis det ærede Medlem har saadanne Ønsker, maa han og hans Parti stille Forslag derom. Jeg har ikke noget Ønske om at faa nedsat et Rigsdagsudvalg, derfor har jeg ikke foranlediget et saadant nedsat. Men har det ærede Medlem og hans Parti et Ønske om, at et Rigsdagsudvalg skal overveje Flaadens Forhold, saa for mig gerne. Det er jo ligetil for ethvert Medlem at stille Forslag herom, men et saadant er ikke kommet fra det ærede Medlem, kun en Bebrejdelse til mig for, at jeg ikke har nedsat et Udvalg, som jeg ikke synes er nogen Nytte til. Jeg har selvfølgelig søgt at faa Klarhed over disse Forhold gennem dem, som har Betydning inden for Marinen og inden for andre Omraader, som jeg har med at gøre, og det er jo heller ikke ubekendt, at der overvejes visse Ændringer paa et og andet Punkt, hvor man mener, at en Udbedring af visse Enkeltheder kan være ønskelig, og naar disse Overvejelser er tilendebragt, vil naturligvis enhver, der har Krav derpaa, ogsaa faa Adgang til at bedømme mulige Forslag til Ændring, hvis saadanne fremsættes. Endnu er intet i den Henseende afgjort, og de Overvejelser, der finder Sted, har heller ikke Karakteren af en fuldkommen Omvæltning af den Søværnsordning, som Rigsdagen har vedtaget for halvandet Aar siden. Men jeg haaber, at det paa visse Punkter vil være muligt at finde en Form for Udbedring af saadanne Mangler, som man mener med Rette kan siges at være til Stede. Derimod har jeg ikke nogen Anledning til at beskæftige mig med vidtløftige Ændringer i den Lovgivning, som kun har bestaaet i saa kort Tid, og som jo er vedtaget efter moden Overvejelse baade af dem, der stemte for den her i Rigsdagen, og af dem i Ministeriet, der medvirkede til dens Udarbejdelse.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Den ærede Ordfører (Olufson) har fremsat nogle finansielle Betragtninger, hvortil jeg kan slutte mig, og der er derfor kun Anledning for mig til at gøre nogle korte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at den Opgørelse, der forelaa, var nærmest pessimistisk, og at det finansielle Resultat, naar Regnskabsaaret 1934—35 var omme, vilde stille sig bedre, end det